

[Kaj Hansen.]

Det bliver straks værre, når vi kommer til nogle af de andre lovforslag. Den del af forslaget om ændring af loven om brandsikring af ældre beboelsesbygninger, der drejer sig om fristforlængelse, er vi meget betænkelige ved. Vi er ude i en udvikling, hvor vi hele tiden skubber nogle datoer frem foran os. Hvorfor gør vi i grunden det, og hvorfor vil man have det? Fordi nogle fundamentale ting ikke har været i orden, da denne brandsikringslov blev gennemført. Vi sagde udtrykkelig dengang, at der ikke er tilvejebragt en finansieringsordning, der er så betryggende, at man undgår store huslejeforhøjelser for lejerne. Vi sagde også dengang, at genhusningsproblemet heller ikke er klaret, og det er derfor, disse frister ikke kan holde. Vi er villige til at forhandle om disse frister i udvalget, men jeg kan sige, at vi ønsker dem så knappe som muligt.

Forslaget om at yde et beløb på 30 mill. kr. af statskassen til Grundejernes Investeringsfond som tilskud til brandsikringsforanstaltninger har vi selvfølgelig sympati for, fordi det skal bruges til at undgå nogle husleje-forhøjelser som følge af brandsikring.

Men jeg må ærlig talt sige, at jeg bliver meget bekymret, når jeg når til forslaget om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, for på trods af at man siger, man skal undgå urimelige husleje-forhøjelser, stiller man nu forslag om ændring af loven om midlertidig regulering af boligforholdene, hvor man efter § 13 vil indsætte en ny paragraf om at reglerne i § 13, stk. 1-4, ikke kommer til anvendelse. Hvad er det så for regler? Det er regler, der siger, at hvis der bliver tale om leje-forhøjelser over 25 pct., kan de indbringes for huslejenævnet. Så må jeg spørge: er det husleje-forhøjelser af den størrelsesorden, man opererer med, for hvorfor vil man ellers have fjernet disse paragraffer fra lovforslaget nu?

Man siger endvidere, at en udlejer, der har udført foranstaltninger som nævnt i stk. 1 med lån fra Grundejernes Investeringsfond, i stedet for leje-forhøjelse efter § 13 kan kræve lejen forhøjet med den årlige ydelse af det til finansiering af brandsikringen optagne lån med fradrag af et beløb svarende til 1 pct. af ejendoms-værdien. Men så tilføjer man: denne regel finder dog kun anvendelse, når den således beregnede leje-forhøjelse ikke overstiger 15 kr. pr m² bruttoetageareal. Vil det sige, at man opererer med leje-forhøjelser på 15 kr. pr. m²?

Der synes at være nogle uklarheder i disse paragraffer, og jeg kan sige på forhånd, at jeg vil stille en lang række spørgsmål netop angående disse paragraffer, for på trods af at der stilles forskellige midler til rådighed fra den ene og den anden kasse, finder jeg ikke, at lejerne i brandfælderne er sikret mod leje-forhøjelser. Jeg kan tilføje, at kommunisternes medvirken først og fremmest vil tage sigte på, at det ikke bliver de lejere, der i forvejen bor i de elendigste boliger i dette land og ingen skyld har i, at det er brandfælder, der også kommer til at betale.

Jeg synes også man har ret til i dag at sætte det i relation til det mæglingforslag med en 2 pct.s lønforhøjelse, som vi har set komme for dagen de sidste par dage; disse ting står ikke i noget rimeligt forhold til hinanden. Man ved også udmærket godt, at det netop først og fremmest er folk med små indtægter, som bor i disse brandfælder. De, der har magt over det økonomisk, har fjernet sig fra brandfælderne for lang tid siden. De bor helt andre steder, hvor brandfaren ikke er så stor.

Der kræves altså et opklaringsarbejde i udvalget omkring disse ting, og der kræves i virkeligheden en lovgivning, som ikke er så småtskåren som den, vi ser her. Når man i andre henseender taler om beskæftigelse og mange andre ting, må man her spørge: hvorfor i alverden skal det være lejerne, som er udset til at betale en del af de brandsikringsforanstaltninger? Det er ikke deres huse, de har aldrig købt dem. De er flyttet ind dér, fordi de ikke har haft råd til at bo andre steder, og det er fuldstændig urimeligt at pålægge leje-forhøjelser på grund af brandsikringsforanstaltninger.

Mølgaard (DR):

Til vejledning forud for det forestående udvalgsarbejde om dette sæt lovforslag skal jeg oplyse, at retsforbundets folketingsgruppe i det store og hele er positivt indstillet over for disse lovforslag, men nok tilbøjelig til at sætte flest spørgsmålstegn ved det sidste af de på dagsordenen opførte lovforslag, nemlig lovforslag nr. L 110 om midlertidig regulering af boligforholdene, og at stille flest spørgsmål med hensyn til lovforslagene vedrørende brandsikringen.

Et langt stykke hen ad vejen, som det vist hedder, er vi enige med fru Kirsten Jacobsen i hendes principielle betænkeligheder ved at gennemtrumfe frister, og jeg tror for så vidt, at